

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

CIX.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](#)

ma fuit, tamen postquam vi detineor, parendum necessitati, & Deo ac tempori causa tota committenda est. Dux Ulricus Megapolensis, in cuius comitatu Augustæ vixi, nondum in hanc ditionem rediit. Legatus Imperatoris Felix ad Hassenprin, inferioris Lusatiae præfctus, superiori hebdomada Lubecam venit, ubi civitates Anzae conventum agunt, & post paucos dies ad nos accessurus esse dicitur, ut inter Principes Megapolenses & hanc civitatem transfigat.

Inter Danos & Suecos terra marique bellum geritur. Nihil vero ~~admodum~~ adhuc egerunt, nisi quod Suecica Classis 68. naves Hollandicas commeatu onustas intercepit & in Sueciam duxit.

Terrestris Danorum exercitus intra fines Sueciae jam grassari incendiis dicitur. DE U M oro, ut his regionibus, quæ societate ejusdem de Deo confessionis, in iis præcipue articulis, qui jam controvèrtuntur, cum vestra Ecclesia conjunctissimæ sunt, Pacem & tranquillitatem salutarem restituat. Bene vale. 23. Julii, Anno 1566.

Hæc, ut mecum acta sunt, candide & ingenue vobis, tanquam amico & patri, significo. Ac opto, ne quid gravioris periculi mihi ex eo, vel isthic, vel apud Principem meum oriatur. Ideo provideri aliqua ex parte nostra etiam prudentia & fide poterit.

David Chyträus.

CIX.

S. tuæ institutæ accepi, & quoniam per adolescentem tabellarium tuum repetebas statim, percurri sedulo, quantum per occupationes licuit. Ac licet in hac re ego mean infantiam agnoscam, tamen, quæ pia sunt, amplector merito, qualia in hoc tuo libello plurima contineri fatcor. Etsi autem allata argumenta scripture sacræ, patrumque orthodoxorum testimoniis comprobata, nunquam curiosis & pertinacibus satisfacere possint, lectibus interim bonis ingrata non erunt. Multa quæ haec tenus aut obscura, aut male intellecta fuerunt, clarius in lucem proferuntur, vindicata majestas DEI filii, non secundum divinitatem, de qua nemo dubitavit, sed quantum concernit assumptam in unam personam humanitatem Christi. Unum vero, velim te diligenter observare, ne per omnia hanc illi æqualem statuas, quando neque veteres neque recentiores, meo judicio, hoc unquam asseruisse connoti sunt. Et quamvis utriusque naturæ, in utroque fædere, mentio sæpe fat, tamen quam distinete, quantoque discrimine, ipse nosti. Loci, quilonquuntur de exaltato Christo homine, de potestate accepta omnium, quæ in

cælo & terra sunt, & quod omnia impletat, ac qui sunt hujus generis, nihilominus majestatem, dignitatem ac potentiam Christi declarant, etiam si non eo torqueantur, quasi divinam in naturam plane transiverit humana, sitque haec ab illa quasi absorpta. Neque etiam impedit differentia servata, secundum proprietates singularum, quo minus ubique in cena praesens esse queatis, qui hoc voluit atque promisit, modo nobis incognito, interea certo veroque. Quæ ego ideo moneo, ne dum pars adverba annihilare videtur hominem Christum, neque potiorem Petro aut aliis sanctis habere, pars nostra in alterum nimium declinet latus. Quantum Sylvanum, hominem amarantem ingenii & sermonis attinet, habes quidem justissimas causas, cur paria regeras convicia, bilem iramque effundas, maxime dum suis libellis Ecclesiam Argentinensem labefactare conatur, in qua d. te Pastorem & Episcopum constituit, si carnem ejusque opera spectes, sed cum te hinc avocet ac dehortetur S. Paulus Gal. V. ostende passim, te non tuam, sed Christi causam agere, fructusque spiritus proferre. Porrò cum in Epistola tua etiam D. Grynei fecisses mentionem, transmisi (abest enim) scriptum & ejus sententiam petrii, quam ad me scriptam hic inclusi, ut legeres. Veniet ad vos D. D. Sulcerus, nisi jam sit, cum quo licebit plura conferre, quem salutabis cum omnibus fratribus ac Professoribus, imò tota inclyta Argentina. De rebus novis quid scribam, non habeo, nisi pestem in Valesia, Rhetia, Constantia, Bernæ accirca Tigurum vehementer grassari. Vale, Basileæ, Anno 66. Augstii 27.

P. T. deditiss.

Huldrichus Coccinus.

CX.

Salutem in Christo Salvatore. Reverende

Vir, frater observande.

STatum Ecclesiæ & Scholæ vestræ DEI beneficio præclare bene & pie constitutum esse, ex animo gaudemus, illumque & apud nostros & apud alios prædicamus, suasoresque sumus parentibus, ut liberos suos ad vestram scholam erudiendos mittant, cum de puritate doctrinæ, quæ in vestra Ecclesia sonat, nobis constet. De nostro igitur consilio Johannes Lentius, collega noster, filium suum, bonæ spei adolescentem, ad vestram etiam scholam capiendo uberioris ingenii cultus gratia mittit. Et à me petiti, ut aliqua commendatiuncula filio suo aditum ad reverentiam tuam pararem, quia intellexit,